

hed, fordi der er mange LO-organisationer, der ikke har deltid i deres overenskomster. Det betyder, at mange ikke kan komme i job i deres eget fag.

Det værste er dog, at mange unge nu ikke mere har mulighed for at komme i a-kasse efter et støttet arbejde. End ikke en bestemmelse for førstegangsoptagelse for unge har regeringen villet være med til. Det er ungdomsfjendsk, når det ses i sammenhæng med, at unge under 25 år heller ikke mere kan få lov at uddanne sig på dagpenge i 2 år.

Det er lykkedes at redde de mange 50- til 59-årige, der ellers ville have fortabt deres muligheder for at komme på efterløn, når de fylder 60 år. De kan nu komme enten på overgangsydelse eller delperiode 2. Dette indebærer desværre, at mange vil starte deres efterlønstilværelse på 82 pct.-satsen. Det er ikke lykkedes at få rettet op herpå.

SF har intet imod, at dagpengemodtagere får muligheder for at tjene lidt ved siden af dagpengene.

SF mener, at det her er lykkedes at lave et forslag, der betyder endnu flere regler og dermed større administrationsvanskeligheder.

Således opereres der med både 80 pct.- og 82 pct.-satser, i stedet for at forenkle og sige 82 pct. over hele linien.

At det bliver sådan, at to mennesker kan komme til at stå på samme arbejdsplads, den ene på overenskomstløn med ret til at optjene til dagpenge, den anden på dagpengesats plus 15 pct. eller på 81 kr. i timen uden at kunne optjene ret til dagpenge, det er uforståeligt for folk.

Med hensyn til styringen af dette nye system er SF af den mening, at det skulle være lagt ud til kommunerne. I stedet lægges nu hele planlægningen af, hvad der er råd til at sætte i gang over for både de ledige på dagpenge og for kontanthjælpsmodtagere, over i et tungt partsystem, som indtil dato ikke har været det mest fantasifulde forum til den slags. Det beklager SF. Det er ude i lokalsamfundet, man kender hinanden. Både i fagbevægelse, Arbejdsformidling og erhvervslivet har man et godt samarbejde med kommunerne.

På baggrund af ovenstående indstiller mindretallet lovforslaget til forkastelse, men stemmer for de ændringsforslag, der forbedrer lovforslaget.

Et tredje mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fra et overordnet perspektiv forekommer det, at nærværende lovforslag ikke sigter på at reducere ledigheden, men snarere på at fordele den og cementere det offentlige engagement i dagpengesystemet.

Det er nødvendigt at føre en arbejdsmarkedspolitik, der indebærer en større andel af privat finansiering. Dette vil sikre, at dagpengesystemet ikke af sig selv skaber ledighed.

Fremskridtspartiet mener, at der er tale om planøkonomi, når man politisk søger at afgøre, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal forekomme. I stedet for politisk at tage stiling til, i hvilke sektorer ny beskæftigelse skal fremkomme, ville det være rigtigere og økonomisk optimalt, om beskæftigelsen kunne fremkomme i sektorer, der efterspørges, og hvor det kan betale sig at udbyde sin arbejdskraft.

Det fremgår af lovforslaget, at regeringen forestiller sig, at sort arbejde kan afskaffes, hvis arbejdsløse kan udføre arbejde, der ellers udføres sort eller slet ikke udføres. Dette opfatter Fremskridtspartiet som en udpræget planøkonomisk tankegang. Først etableres et ekstremt beskatningsniveau, der fortrænger arbejde i enormt omfang til sort arbejde, dernæst skal ledige ifølge forslagene sættes til at udføre arbejde, der ellers ville være udført sort. En undersøgelse har vurderet, at mængden af det sorte arbejde i 1985 svarede til 150.000 fuldtidsstillinger. Det offentlige skal betale for udførelsen af det arbejde, der er fortrængt fra det lovlige arbejdsmarked. Fremskridtspartiet mener, at det ud fra menneskelige, sociale og økonomiske grunde ville være mere hensigtsmæssigt at løse det grundliggende problem, nemlig at reducere de skatter, der fortrænger arbejde fra det legale arbejdsmarked.

L 272 cementerer de løntilskudsordninger, der virker ledighedsskabende. Løntilskudsordningerne fortrænger lønmodtagere, der er beskæftiget på normale vilkår, uden offentligt tilskud.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at udbetalingen af løntilskud skal standses i tilfælde, hvor jobtræningen giver anledning til konkurrenceforvridning. Dette giver efter Fremskridtspartiets opfattelse meget lidt mening, idet løntilskud i sig selv er konkurrence-